

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย - ตอนที่สิบหก

Jeff Pippenger

2025-12-22

หมายเลขสิบหก

ข้าพเจ้าขอภัยล่วงหน้าสำหรับถ้อยคำอันมากมายก่อนที่จะเข้าสู่หัวข้อหลัก

ข้าพเจ้าปรารถนาจะวางแนวคำพยากรณ์บางประการไว้ให้เข้าที่

ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของตรรกะที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะใช้เมื่อเราพิจารณาพระธรรมโยเอลโดยตรง

ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า คำภาษาฮีบรูซึ่งแปลว่า "ตัดขาด" ในพระธรรมโยเอลนั้น

มีรากฐานมาจากวิธีการถวายสัตวบูชาเพื่อรับรองพันธสัญญาในสมัยของอับราฮัม

จงตื่นเถิด บรรดาคนเมาเอ๋ย และจงรำไห้; และจงคร่ำครวญเถิด บรรดาผู้ดื่มเหล้าทุกคน เพราะน้ำองุ่นใหม่; เพราะมันถูกตัดขาดไปจากปากของท่าน โยเอล 1:5

คำภาษาฮีบรูคำว่า "cut off" คือ H3772 และเป็นรากศัพท์ดั้งเดิมที่มีความหมายว่า 'ตัด (ออก, ลง, หรือแยกออกจากกัน); โดยนัยหมายถึงทำลายหรือผลาญ; โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมายถึงการทำพันธสัญญา (กล่าวคือ การสร้างพันธไมตรีหรือข้อตกลง

ซึ่งแต่เดิมกระทำโดยการเฉือนเนื้อและเดินผ่านระหว่างชิ้นส่วนเหล่านั้น)'

ข้าพเจ้าตระหนักว่า คำนิยามของคำว่า "cut off" ในพจนานุกรมของ Strong's เรียกคำนั้นว่าเป็น "รากศัพท์ปฐมภูมิ" ในความหมายทางไวยากรณ์ กระนั้นก็ดี การตัดซึ่งเกี่ยวเนื่องกับพันธสัญญาและอับราฮัม ชี้ให้เห็นว่าแสงสว่างแห่งพันธสัญญาผูกติดอยู่กับพระวจนะ และแสงสว่างนั้นก็ถูกสำแดงออก ณ รากเหง้าดั้งเดิมทางประวัติศาสตร์ของมัน คำว่า "cut" ในแง่ของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของรากเหง้าดั้งเดิมของมัน และในทางไวยากรณ์ก็ยังคงถูกระบุว่าเป็นรากศัพท์ปฐมภูมิด้วย

ถ้อยแถลงในข้อหานั้น มิได้เพียงแต่ระบุว่าพวกเขาไม่มีข่าวสารแห่งฝนปลายฤดู ดังที่ "น้ำองุ่นใหม่"

เป็นสัญลักษณ์เท่านั้น แต่ยังระบุด้วยว่า ณ ที่นั้นและในเวลานั้น

พวกเขาถูกปฏิเสธในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า เป็นประชากรแห่งพันธสัญญาผู้สับสน

"รากเดิมดั้งเดิม" ย้อนกลับไปถึงอับราฮัมด้วย

ชนชาติในยุคหนึ่งซึ่งตายในถิ่นทุรกันดารตลอดระยะเวลาที่สี่สิบปีนั้น

สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม ผู้ซึ่งมีความหมายว่า บิดาแห่งประชาชาติมากมาย

ชนชาติในยุคที่เข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญาพร้อมกับโยชูวา

ก็สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม

ชาวยิวผู้ตรึงพระคริสต์บนกางเขนก็สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม

โปรเตสแตนต์ทั้งหลายที่ออกมาจากยุคมืด

และซึ่งต่อมาถูกทดสอบและถูกละเลยผ่านไปในฐานะชนชาติแห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงเลือกสรรในปี 1844

ก็สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม

ขบวนการมิลเลอร์ไรต์ฝ่ายพิลาเดลเฟียซึ่งเข้าไปในอภิสุทธิสถานเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 1844

สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม

ขบวนการมิลเลอร์ไรต์ฝ่ายเลาตีเซียซึ่งได้สร้างเมืองเยรีโคขึ้นใหม่ในปี 1863

ก็สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสฝ่ายเลาตีเซียซึ่งถูกพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าคายออกในกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ก็สืบสาวรากเหง้าดั้งเดิมของตนย้อนกลับไปถึงอับราฮัม จนชาติทุกยุคเหล่านั้น ได้ทำให้คำอุปมาเรื่องสวนองุ่นสำเร็จแล้ว หรือจะทำให้สำเร็จต่อไป

พวกซีมาในพระธรรมโยเอลตื่นขึ้นมาพบว่าพวกเขาถูกปฏิบัติเสมือนให้เป็นประชากรของพระเจ้า และพวกเขาไม่มีข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ดังนั้น สิ่งตรงกันข้ามจึงเป็นความจริง กล่าวคือ บรรดาผู้ที่โยเอลระบุว่า เป็นผู้สวม "มงกุฎแห่งสง่าราศี" จึงเข้าสู่พันธสัญญา ได้รับการฉีกไว้ และถูกยกขึ้นเป็นเครื่องบูชา

พันธสัญญาที่ได้รับการยืนยันเป็นครั้งแรกระหว่างพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรรเริ่มต้นขึ้นด้วย "การตัด" แบบเดียวกันกับที่เป็นภาพแทนในการถวายบูชาครั้งสุดท้ายของประชากรของพระเจ้า ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อมีกฎหมายวันอาทิตย์ การตัดนั้นคือการแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมาน ข้าวละมานถูกปฏิเสธและถูกโยนเข้าไปในไฟ ส่วนข้าวสาลีถูกมัดรวมกันเป็นเครื่องถวายข้าวสาลีผลแรกแห่งพื้นเทคอสต์ แล้วจึงถูกยกขึ้น "ตั้งในปีก่อนๆ"

มีอยู่สี่แห่งที่มักถูกชี้ให้เห็นว่าเป็นตัวแทนของพันธสัญญาของอับราฮัม ในปฐมกาลบทที่สิบสอง อับราฮัมถูก "ทรงเรียก" และได้รับพระสัญญาว่าจะทรงกระทำให้เขาเป็นชนชาติใหญ่ นิมิโซ่ส่วนหนึ่งของพันธสัญญา แต่เป็นการทรงเรียกแห่งพระสัญญา ในเวลานั้นชื่อของเขายังเป็นอับราม เพราะหนึ่งในสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาคือการเปลี่ยนชื่อ ชื่อของอับรามถูกเปลี่ยนในชั้นที่สามจากสี่ชั้นของพันธสัญญา

เพราะว่าเมื่อพระเจ้าทรงประทานพระสัญญาแก่อับราฮัม เนื่องจากไม่มีผู้ใดยิ่งใหญ่กว่าซึ่งพระองค์จะทรงปฏิญาณอ้างได้ พระองค์จึงทรงปฏิญาณอ้างพระองค์เอง โดยตรัสว่า "แน่ทีเดียว เราจะอวยพระพรเจ้า และเราจะทวีจำนวนเจ้าขึ้นอย่างมาก" และดังนั้น ครั้นอับราฮัมได้อดทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามพระสัญญา เพราะแท้จริงมนุษย์ยอมปฏิญาณอ้างผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่า และคำปฏิญาณเพื่อยืนยันนั้น สำหรับเขาทั้งหลายแล้ว เป็นที่สุดแห่งการโต้แย้งทุกประการ ในเรื่องนี้ พระเจ้าเมื่อทรงประสงค์จะทรงสำแดง แก่บรรดาทายาทแห่งพระสัญญาให้ประจักษ์ยิ่งขึ้นถึงความไม่เปลี่ยนแปลงแห่งพระดำริของพระองค์ จึงได้ทรงรับรองด้วยคำปฏิญาณ เพื่อว่าโดยสิ่งสองประการอันไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งในสิ่งเหล่านั้นเป็นไปไม่ได้เลยที่พระเจ้าจะตรัสมุสา เราทั้งหลายผู้ได้หนีไปยึดเอาความหวังซึ่งตั้งอยู่เบื้องหน้า จึงจะมีการหนุนใจอันเข้มแข็ง ความหวังนั้นเรามีเป็นดุจสมอแห่งจิตวิญญาณ ทั้งมั่นคงและแน่น และเข้าสู่ภายในมานั้น ที่ซึ่งพระเยซูได้เสด็จเข้าไปก่อนแล้วเพื่อเรา คือผู้ทรงได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตเป็นนิตย์ตามลำดับของเมลคีเซเดค ฮีบรู 6:13-20

การทรงเรียกนั้นเป็นพระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออับราม และพระองค์ทรงประทานพยานที่สองโดย "คำปฏิญาณ" ซึ่งตามมา "คำปฏิญาณ" ที่ตามมานั้นมีสามประการ ภายหลังการทรงเรียกแห่งพระสัญญา ซึ่งเป็นขั้นแรกแล้ว ขั้นที่สอง ที่สาม และที่สี่ คือพันธสัญญาสามประการที่แท้จริง ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำกับชนชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ ในปฐมกาลบทที่สิบห้า พระเจ้าทรง "ตัด" (สถาปนา) พันธสัญญาอย่างเป็นทางการผ่านพิธีกรรมอันน่าเกรงขาม ซึ่งมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เสด็จผ่านระหว่างสัตว์ที่ถูกผ่าออกเป็นสองส่วน เป็นการทรงสัญญาโดยปราศจากเงื่อนไขว่าจะประทานแผ่นดินแก่วิวาตของอับราฮัม แผ่นดินแห่งพระสัญญาถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นแผ่นดินที่อยู่ระหว่างแม่น้ำสองสาย คือแม่น้ำแห่งอียิปต์และแม่น้ำยูเฟรติส

ขั้นแรกของพันธสัญญาสามประการนี้รวมถึงการอ้างอิงโดยตรงถึงสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ของแม่น้ำสองสาย และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์นั้น เมื่อการดลใจซึ่งไปยังแม่น้ำอูไลและฮิตเดเคลว่าเป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการแห่งความสำเร็จสมจริง แม่น้ำสองสายนั้นก็ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้แล้วในคำพยากรณ์ของอับราม ฉากเหตุการณ์ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำสองสายของอับราม ซึ่งเมื่อนำมารวมกับแม่น้ำสองสายของดาเนียลก็กลายเป็นแม่น้ำสี่สาย เพราะพระสุรเสียงของพระคริสต์คือพระสุรเสียงแห่งน้ำมากหลาย

ในวันนั้นเอง พระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับอับรามว่า
“เราได้ยกแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำแห่งอียิปต์จนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ได้แก่ ชนเคไนต์ ชนเคนิสไซท์ ชนคัดโมไนต์ และชนฮิตไทต์ ชนเปอร์สซี ชนเรฟาอิม และชนอาโมไรต์ ชนคานาอัน ชนเกอร์กาซี และชนเยบุส” ปฐมกาล 15:18-21

แผ่นดินซึ่งทรงสัญญาแก่อับรามนั้นคือทั้งโลก อันมีผู้แทนเป็นกษัตริย์สิบองค์ในวาระสุดท้าย ขณะที่ในวาระแรกของพันธสัญญานั้นได้ระบุไว้ว่าเป็นสิบเผ่า มิใช่กษัตริย์ ผู้ที่มีจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะอยู่ในความขัดแย้งกับทั้งโลก แล้วโลกจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการทดสอบแห่งการบังคับให้นมัสการในวันอาทิตย์โดยรัฐบาลโลกเดี่ยว ภายใต้การชี้นำของหญิงแพศยาสีแดงเข้มแห่งวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด ผู้ครอบครองเหนือกษัตริย์สิบองค์ของแผ่นดินโลก กับอับรามนั้น สัญลักษณ์ของคริสตจักรและรัฐแห่งรูปสัตว์ร้ายนั้นมีผู้แทนโดยแม่น้ำแห่งอียิปต์ อันเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองฝ่ายรัฐ และแม่น้ำแห่งบาบิโลน อันเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองฝ่ายศาสนจักร

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระวาระของพระยาห์เวห์มาถึงอับรามในนิมิตว่า,
อย่างกลัวเลย อับราม เราเป็นโล่ของเจ้า และเป็นบ่าเหน็บอันใหญ่ยิ่งนักของเจ้า

อับรามทูลว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงประทานสิ่งใดแก่ข้าพระองค์ได้เล่า
ในเมื่อข้าพระองค์ยังคงไม่มีบุตร และผู้จัดการบ้านของข้าพระองค์คือเอลีเยเซอร์ชาวดามัสกัส อับรามทูลว่า
ดูเถิด พระองค์มิได้ทรงประทานเชื้อสายแก่ข้าพระองค์ และดูเถิด
ผู้ที่เกิดในเรือนของข้าพระองค์ก็เป็นทายาทของข้าพระองค์ และดูเถิด
พระวาระของพระยาห์เวห์มายังท่านว่า,

คนนี้จะมิใช่ทายาทของท่าน แต่ผู้ที่ออกมาจากบั้นเอวของท่านเองจะเป็นทายาทของท่าน
แล้วพระองค์ทรงพาท่านออกไปภายนอก และตรัสว่า “จงมองดูท้องฟ้าเดี๋ยวนี้ และจงนับดวงดาวทั้งหลาย
หากท่านสามารถนับมันได้” แล้วพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า “เชื้อสายของท่านจะเป็นเช่นนั้น”

และท่านก็เชื่อในพระยาห์เวห์; และพระองค์ทรงนับการนับแก่นั้นแก่ท่านว่าเป็นความชอบธรรม
และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า,

เราเป็นพระยาห์เวห์ผู้พาเจ้าออกมาจากเออร์แห่งชาวเคลเดีย
เพื่อประทานแผ่นดินนี้แก่เจ้าให้เป็นมรดกของเจ้า

และท่านทูลว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ข้าพระองค์จะทราบได้โดยประการใดว่าข้าพระองค์จะได้รับแผ่นดินนี้เป็นมรดก?
และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า,

จงนำแม่โคอายุสามปีหนึ่งตัว และแพะตัวเมียอายุสามปีหนึ่งตัว และแกะผู้ตัวผู้หนึ่งตัวอายุสามปี และนกเขาหนึ่งตัว กับลูกนกพิราบหนึ่งตัวมาให้เรา

และท่านได้นำสัตว์เหล่านี้ทั้งหมดมา แล้วผ่าออกเป็นสองส่วนตรงกลาง วางแต่ละซีกให้ตรงข้ามกัน แต่ท่านมิได้ผ่านกึ่งกลาง และเมื่อนกที่กินซากบินลงมายังซากสัตว์เหล่านั้น อับรามก็ไล่มันไป และเมื่อดวงอาทิตย์กำลังจะตก ความง่วงลึกก็ครอบงำอับราม และดูเถิด ความสยดสยองแห่งความมืดทึบอย่างใหญ่หลวงก็ถาโถมเหนือท่าน และพระองค์ตรัสแก่อับรามว่า,

พึงรู้แน่ว่า เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินซึ่งมิใช่ของตน และจะปรณินบัติชนเหล่านั้น; และชนเหล่านั้นจะกดขี่พวกเขาอยู่สี่ร้อยปี; และเราจะพิพากษาประชาชาตินั้นด้วย ซึ่งพวกเขาจะต้องปรณินบัติ; และภายหลังพวกเขาจะออกมาพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย.

และเจ้าจะไปหาบรรพบุรุษของเจ้าอย่างสงบสุข เจ้าจะถูกฝังเมื่อมีอายุชราภาพอย่างสมบูรณ์

แต่ในชั่วอายุที่สี่พวกเขาจะกลับมายังที่นี้อีก เพราะว่าความชั่วช้าของชนชาติอาโมไรต์ยังไม่เต็มขนาด

ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ลับไปแล้วและความมืดปกคลุมอยู่ ดูเถิด มีเตาไฟที่มีควันพลุ่งขึ้น และคบเพลิงที่ลุกไหม้ได้ผ่านไประหว่างชั้นเหล่านั้น ปฐมกาล 15:1-17.

พระองค์ผู้ซึ่งจะทรงนำโมเสสและชนชาติอิสราเอลด้วยเสาเพลิงในเวลากลางคืนและเสาเมฆในเวลากลางวัน ได้เสด็จผ่านไประหว่างชั้นส่วนที่ "ถูกตัด"

เหล่านั้นในลักษณะของเตาไฟที่มีควันพลุ่งขึ้นและคบเพลิงที่ลุกไหม้อยู่

และพระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้าพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ เพื่อทรงนำทางแก่พวกเขา และในเวลากลางคืนด้วยเสาเพลิง เพื่อประทานความสว่างแก่พวกเขา ให้พวกเขาเดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน พระองค์มิได้ทรงนำเสาเมฆในเวลากลางวัน หรือเสาเพลิงในเวลากลางคืนไปจากเบื้องหน้าประชาชน อพยพ 13:21, 22

ตะเกียงที่ลุกไหม้และเตาหลอมที่มีควันเป็นสัญลักษณ์ล่วงหน้าของเสาเมฆหรือเสาเพลิง

และเป็นตัวแทนขององค์ประกอบเชิงพยากรณ์แห่งขั้นตอนแรก

ในบรรดาสามขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการที่พระเจ้าทรงสถาปนาพันธสัญญากับอับราม

บทนี้เริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า "อย่ากลัวเลย" เพราะข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือ จงยำเกรงพระเจ้า

และบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าเช่นเดียวกับอับราม ก็จะไม่จำเป็นต้องกลัวพระเจ้า มีความกลัวอยู่สองประเภท เพราะมีคนอยู่สองจำพวก

ต่อไปในข้อความแห่งพันธสัญญา อับรามเชื่อพระเจ้า และความเชื่อนั้นทรงนับแก่ท่านเป็นความชอบธรรม

ทูตสวรรค์ทั้งสามสอดคล้องกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่ย่อหน้าได้กล่าวไว้

ผู้ซึ่งสอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำให้นุษย์สำนึกในสามสิ่ง คือ บาป ความชอบธรรม

และการพิพากษา ลักษณะทั้งหลายเหล่านั้นสอดคล้องกับทูตสวรรค์ทั้งสาม

ดังนั้นภายหลังจากที่ความยำเกรงพระเจ้าได้ถูกแสดงไว้ในข้อความแห่งพันธสัญญาแล้ว

ขั้นที่สองคือความชอบธรรมจึงถูกระบุขึ้น และต่อจากนั้นจึงตามมาด้วยคำประกาศเรื่องการพิพากษา

ซึ่งเป็นพระราชกิจประการที่สามของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเป็นข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ขั้นแรกของพันธสัญญาเป็นแบบอย่างของข่าวสารทูตสวรรค์องค์แรก

ซึ่งเป็นภาพสะท้อนแบบแฟรกทัลของข่าวสารทั้งสามอยู่เสมอ สามขั้นตอนของกระบวนการแห่งพันธสัญญา

เป็นตัวแทนของทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งวิวรรณ์บทที่สิบสี่

หลังจากอับรามถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม อันเป็นการทำเครื่องหมายถึงทูตสวรรค์องค์ที่สองแล้ว เขาก็ได้เตรียมเครื่องบูชา เพราะเครื่องบูชานั้นถูกจัดเตรียมขึ้นก่อนหน้าชั้นที่สามของการพิพากษา เครื่องบูชานั้นเป็นตัวแทนของเครื่องบูชาของพวกเขาแล้วในเวลาสี่บทที่สาม ซึ่งถูกชูขึ้นเป็นธงสัญญาณ เช่นเดียวกับที่ช่วงเวลาสามช่วง ๆ ละสี่สิบปีในชีวิตของโมเสสเป็นตัวแทนข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ สี่สิบปีแรกของโมเสสก็มีทั้งสามชั้นของข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์อยู่ครบถ้วน

จุดเริ่มต้นแห่งคำพยานของโมเสสคือบิดามารดาของท่านย่าเกรงพระเจ้า (ชั้นแรก) แล้วจึงตามมาด้วยการทดสอบทางสายตา ชั้นที่สองรวมถึงการทดสอบทางสายตา ดังที่ปรากฏในดาเนียลบทที่หนึ่ง เมื่อดาเนียลย่าเกรงพระเจ้าก่อนและปฏิเสธที่จะรับประทานอาหารแบบบาบิโลน แล้วจึงถูกทดสอบโดยอาศัยรูปลักษณ์ภายนอกของตน ต่อมาสำหรับดาเนียล การทดสอบครั้งที่สามเกิดขึ้นสามปีให้หลังโดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ผู้เป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ฝ่ายเหนือและกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งก็คือข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

บิดามารดาของโมเสสย่าเกรงพระเจ้า จึงนำเขาใส่ไว้ในหีบลอยน้ำ และพระธิดาของฟาโรห์ก็ทรงได้รับการทรงนำให้ทอดพระเนตรเห็นสถานการณ์นั้น แล้วจึงทรงวินิจฉัยให้ช่วยชีวิตเด็กนั้นไว้ จุดเริ่มต้นแห่งชีวิตของโมเสสเป็นภาพประกอบของพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงกระทำกับมวลมนุษยชาติ และต่อมาโดยผ่านทาง โมเสส

พระเจ้าก็ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับชนชาติที่ทรงเลือกสรรจากท่ามกลางมวลมนุษยชาติด้วย พันธสัญญาของโนอาห์กับมวลมนุษยชาติเป็นภาพแทนของชนเป็นอันมากใหญ่ยิ่ง และพันธสัญญาของโมเสสกับชนชาติที่ทรงเลือกสรรคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน การถวายบูชาที่อับรามจะต้องถวายเพื่อรับรองพันธสัญญานั้นมีเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาของโนอาห์อยู่ เช่นเดียวกับที่ปรากฏในโมเสสผู้ได้ทำให้คำพยากรณ์ของอับรามสำเร็จลงหลายศตวรรษต่อมา

เครื่องบูชานั้นประกอบด้วยสัตว์ห้าชนิดต่างกัน คือ แม่โคสาวอายุสามปี แพะเมียอายุสามปี แกะผู้มีอายุสามปี นกเขา และนกพิราบหนุ่ม นกทั้งสองนั้นมิได้ถูกแยกออกเป็น ส่วน ๆ ส่วนแม่โคสาว แกะผู้ และแพะเมียนั้นถูก “ผ่า” ออกเป็นสองซีก เครื่องบูชานี้เป็นแบบอย่างของการชูธงสัญญาณขึ้นในวาระสุดท้าย ในฐานะบททดสอบที่มองเห็นได้สำหรับมนุษยชาติ หมายสำคัญที่มองเห็นได้สำหรับธิดาของฟาโรห์คือทารกโมเสสในหีบ หีบนั้นมีความหมายเชิงสัญลักษณ์โดยแปดชีวิตที่อยู่ในนาวา เลข “แปด” ได้รับการสถาปนาไว้ว่าเป็นลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของธงสัญญาณของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อท่านพิจารณาเครื่องบูชาสัตว์ทั้งห้าและแบ่งสัตว์สามตัวออกเป็นสองซีกแล้ว เครื่องบูชาของท่านก็ประกอบขึ้นด้วยแปดชิ้น ตามแบบอย่างที่ปรากฏในเรื่องของโนอาห์ และต่อมาได้รับการยืนยันในเครื่องบูชาของอับราม

สัตว์ทั้งห้าชิ้น เมื่อถูกผ่าแบ่งตามที่พระเจ้าทรงกำหนด ย่อมเป็นตัวแทนของจำนวน “แปด” และโดยการนั้นเอง สัตว์เหล่านั้นจึงเป็นภาพแทนของบรรดาวิญญาณทั้งหลาย ณ ปลายพิภพ ซึ่งได้ถูกเลี้ยงไว้ล่วงหน้าโดย “แปด” ชีวิตบนเรือโนอาห์ เครื่องหมายแห่งสุหนัต ซึ่งเป็นชั้นที่สองในพันธสัญญาสามประการของอับรามนั้น จะต้องกระทำในวันที่ “แปด” หลังการกำเนิด และพิธีนั้นได้ถูกแทนที่ด้วยบัพติศมา ซึ่งเป็นภาพหมายถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ อันเกิดขึ้นในวันที่ “แปด” เลข “แปด” เป็นลักษณะสำคัญอันตั้งมั่นของพันธสัญญาทั้งของโนอาห์และของโมเสส และสิ่งเหล่านี้เป็นภาพล่วงหน้าถึงคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งจะถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณถวายบูชา และซึ่งเป็น “องค์ที่แปด” อันออกมาจากเจ็ดนั้น

สัตว์ทั้งห้าตัวนั้นเป็นตัวแทนของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาทั้งห้าคน ซึ่งมี “แปด” คนบนเรือเป็นแบบอย่างล่วงหน้า จะผ่านจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่—โดยไม่ประสบความตาย

เครื่องบูชาของอับรามเป็นเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ เพราะสัตว์ทั้งหมดในเครื่องบูชานั้นเป็นสัตว์สะอาด และเมื่อรวมกันแล้ว สัตว์เหล่านั้นเป็นตัวแทนของสัตว์หลักที่ใช้ในการถวายเครื่องเผาบูชาทั้งสิ้น ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกประกอบด้วยพระบัญชาให้มนุษย์นมัสการพระเจ้าผู้ทรงสร้าง และสัตว์บูชาหลักของพิธีการในสถานนมัสการซึ่งจะได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อคำพยากรณ์ของอับรามสำเร็จลงในสมัยของโมเสส ได้ถูกนำเสนอไว้ในฐานะเครื่องบูชาแห่งการนมัสการ พร้อมกันนั้นก็เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงคำเรียกของทูตสวรรค์องค์แรกให้มนุษย์นมัสการพระเจ้าผู้ทรงสร้างด้วย

ข้อสิบแปดกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “ในวันนั้นพระเจ้าให้ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับอับราม” นั้นเป็นก้าวแรกในสามก้าวที่เป็นแบบอย่างของทูตสวรรค์ทั้งสามในวิวรณ์ บทที่สิบสี่ ชั้นแห่งพันธสัญญาในปฐมกาล บทที่สิบห้า เป็นภาพแทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกในวิวรณ์ บทที่สิบสี่ ซึ่งต่อมามีทูตสวรรค์องค์ที่สองตามมา ผู้ซึ่งถูกเป็นแบบอย่างโดยชั้นที่สองแห่งพันธสัญญาของอับรามที่พบในปฐมกาล บทที่สิบเจ็ด.

ในชั้นที่สอง ชื่อของอับรามถูกเปลี่ยนเป็นอับราฮัม อับราฮัมหมายความว่า “บิดาได้รับการยกย่อง” และอับราฮัมหมายความว่า “บิดาแห่งชนชาติเป็นอันมาก” ในการทรงเรียกอับราฮัมนั้น ได้ประทานพระสัญญาเรื่องการเป็นชนชาติใหญ่ไว้ แต่พระสัญญานั้นยังมิได้รับการรับรองจนกว่าชื่อของอับราฮัมจะถูกเปลี่ยน แล้วท่านจึงกลายเป็นบิดาองค์แรกของประชากรแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรร ชั้นถัดไปเป็นแบบอย่างของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เมื่ออับราฮัมถูกทดลองในเรื่องการถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา ซึ่งเป็นแบบอย่างของกางเขน ซึ่งเป็นแบบอย่างของวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์—ซึ่งคือข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ชั้นแห่งพันธสัญญาประการที่สามนั้นได้สำเร็จลงในวันที่ยี่สิบสองตุลาคม ค.ศ. 1844 และได้ถูกแสดงไว้ในปฐมกาล บทที่ยี่สิบสอง

ในชั้นที่สอง ซึ่งเป็นข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ซึ่งเป็นช่วงที่ชื่อของอับรามถูกเปลี่ยน พิธีสุหนัตได้รับการสถาปนาให้เป็น “หมายสำคัญ” ของประชากรแห่งพันธสัญญาและความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้า ในประวัติศาสตร์ของข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สองนั่นเอง ประชากรของพระเจ้าถูกประทับตรา พวกเขาถูกชูขึ้นเป็นธงสัญญาในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งแทนโดยกฎหมายวันอาทิตย์ แต่พวกเขาถูกประทับตราในช่วงเวลาก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์เล็กน้อย ซึ่งในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ก็คือ ก่อนที่ประตูจะปิดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เพียงไม่นาน

เช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับที่ออกมาจากบาบิโลน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ 2300 ปี และสิ้นสุดลงเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 พระวิหารถูกสร้างเสร็จในช่วงประวัติศาสตร์ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สอง ภายหลังฉบับแรก แต่ก่อนฉบับที่สาม ฐานรากถูกวางลงในช่วงของพระราชกฤษฎีกาฉบับแรก และตัวพระวิหารถูกก่อสร้างจนเสร็จสิ้นในช่วงประวัติศาสตร์ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สอง พระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามในปี 457 ก่อนคริสตกาลเป็นจุดเริ่มต้นของ 2300 ปี ขณะที่ตัวพระราชกฤษฎีกาเองได้คืนอธิปไตยแก่ชาติแก่พวกยิว ที่หลักหมายที่สาม อาณาจักรถูกสถาปนาขึ้น

ตั้งที่เป็นภาพแทนโดยการฟื้นฟูอิปไตยแห่งชาติในการประกาศพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สาม และการยกคริสตจักรผู้มีชัยชนะขึ้นเป็นธงสัญญา ณ กฎหมายวันอาทิตย์

กฤษฎีกาฉบับที่สามเป็นแบบเล็งถึงการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามยังการอภิเษกสมรสในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เจ้าสาวได้เตรียมตนให้พร้อมก่อนการอภิเษกสมรส มิใช่ในการอภิเษกสมรส การประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนสำเร็จลุล่วงลงในชวงเวลาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ไม่นาน ในห้วงเวลาอันได้รับการแทนความหมายเชิงพยากรณ์ว่าเป็นการทดสอบเรื่องรูปเคารพของสัตว์ร้าย เราได้รับแจ้งว่าการทดสอบเรื่องรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นคือการทดสอบที่เราจะต้องผ่านก่อนที่เวลาการคุมประพฤติจะสิ้นสุดลง

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า รูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกจัดตั้งขึ้นก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง; เพราะสิ่งนี้จะเป็นบททดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า ซึ่งโดยบททดสอบนั้น ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาก็จะถูกตัดสิน ความเห็นของท่านเต็มไปด้วยความขัดแย้งไม่สอดคล้องกันอย่างสิ้นเชิง จนมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะถูกล่อลวง”

“ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13 ประเด็นนี้ได้ถูกนำเสนอไว้อย่างชัดเจน; [วิวรณ์ 13:11–17, quoted].”

“นี่คือการทดสอบซึ่งประชากรของพระเจ้าจำต้องเผชิญก่อนที่พวกเขาจะได้รับ การประทับตรา ทุกคนที่พิสูจน์ความจงรักภักดีต่อพระเจ้าโดยการถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และปฏิเสธที่จะยอมรับสับาโตปลอม จะเข้าแถวอยู่ใต้ธงขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระยาห์เวห์ และจะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ที่ละทิ้งความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ และยอมรับวันสับาโตวันอาทิตย์ จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ประตูได้ปิดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นแบบของประตูที่ปิดลง ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า การทดสอบเรื่องรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นเป็นการทดสอบที่เราต้องผ่าน “ก่อน” ระยะเวลาแห่งพระคุณจะปิดลง และท่านยังกล่าวด้วยว่า การทดสอบนั้นเป็นจุดที่ชะตากรรมนิรันดร์ของเราถูกตัดสิน ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ เจ้าสาวได้เตรียมตัวของตนให้พร้อม และสิ่งนี้จำเป็นต้องมีฉลองพระองค์สำหรับการอภิเษกสมรสที่ถูกต้อง ฉลองพระองค์ซึ่งจะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยไฟแห่งการถลุงของทูตแห่งพันธสัญญา ตราประทับถูกประทับไว้ก่อนการอภิเษกสมรส และจากนั้นการอภิเษกสมรสจึงเกิดขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า การประทับตรานั้นคือการตั้งมั่นอยู่ในความจริงทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ ยิ่งกว่านั้น นางยังระบุอีกว่า ‘เมื่อ’ ประชากรของพระเจ้าถูกประทับตราแล้ว ‘เมื่อนั้น’ การเขย่าภายใต้การพิพากษาของพระเจ้าจะมาถึง การเขย่านั้นคือการพิพากษาต่าง ๆ ที่เริ่มต้นขึ้น ณ แผ่นดินไหวในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา

พระวิหารของมิลเลอไรด์เสร็จสิ้นลง ณ เสียงร้องเที่ยงคืน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการประทับตรานั้นเกิดขึ้นก่อนหลักหมายที่สามแห่งการพิพากษา ในพันธสัญญาของอับราฮัม ชั้นที่สามของการพิพากษาคืออิสอัคบนภูเขาโมริยาห์ ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าไม่เพียงแต่ของพระคริสต์บนกางเขนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการถวายพวกเขาไว้ในมาลาคิบทที่สามด้วย

และพระองค์จะประทับนั่งตั้งผู้ถลุงและชำระเงินให้บริสุทธิ์ และพระองค์จะทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และทรงชำระเขาตอทองคำและเงิน เพื่อเขาทั้งหลายจะได้นำเครื่องบูชาอันชอบธรรมมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา ดังเช่นในกาลก่อน และดังเช่นในปีเดือนแต่ก่อนนั้น

และเราจะเข้ามาใกล้เจ้าเพื่อพิพากษา และเราจะเป็นพยานที่รวดเร็วกล่าวโทษพวกหมอผี และพวกคนล่วงประเวณี และพวกที่สาบานเท็จ และพวกที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้างของเขา ทั้งหญิงม่ายและลูกกำพร้า และพวกที่ผลักไสคนต่างด้าวให้พ้นจากสิทธิของตน และไม่ยำเกรงเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ มาลาคีย์ 3:3-5

ภายหลังจากกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เครื่องบูชาจึงจะเป็นเช่นในสมัยก่อน และเครื่องบูชานั้นถูกจัดเตรียมขึ้นในระหว่างการกระทำสุดท้ายแห่งการพิพากษา เพราะในเวลานั้นเอง พวกเขาได้รับชำระให้บริสุทธิ์และจัดเตรียมไว้เป็นเครื่องบูชา ถูกนำมาเปรียบเทียบกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา ซึ่งพระคริสต์จะทรงเป็น "พยานโดยเร็ว" กล่าวปรักปรำพวกเขา "พยานโดยเร็ว" นั่นคือ "พยานสัตย์ซื่อต่อคริสตจักรเลาดีเซีย" ผู้ทรงเหวี่ยงเขมามาไปดลลูกบอลสู่ทุ่งอันไกล และผู้ทรงสารอกขาวเลาดีเซียออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์คือการพินออาเจียนอย่างรุนแรง การแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมานจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะความเคลื่อนไหวสุดท้ายนั้นเป็นไปอย่างฉับไว ผู้สื่อสารโดยเร็ว นั่นคือพระองค์ผู้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลันในมาลาคีย์บทที่สาม

การบูชาเครื่องบูชาในพระธรรมมาลาคีย์ "ดังเช่นในกาลก่อน" นั้น คือการบูชาของสัญญาของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน; เป็นการบูชานมบึง โบกถวายสองก้อนแห่งเพนเทคอสต์; เป็นการบูชาบนเสาในถิ่นทุรกันดาร; เป็นการบูชาพระคริสต์ขึ้นบนกางเขน และเป็นการบูชาซัดรีค เมซาค และอาเบเนโกซันในเตาไฟที่ลูกโปลงพร้อมทั้งพระคริสต์ ขณะที่ชาวโลกทั้งสิ้นประหลาดใจและพิศวง; เป็นการประกาศเผยแพร่แผนภูมิปี 1843 และเป็นจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้สำหรับแผนภูมิปี 1850.

ในการทรงกระทำขั้นที่สองแห่งพันธสัญญาของอับราฮัมนั้น พิธีเข้าสู่หนัดได้ถูกสถาปนาและบังคับใช้ จึงกลายเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญา อับราฮัมต่างจากโมเสสตรงที่ได้ให้อิสอัคเข้าสู่หนัดโดยทันที ดังนั้น เมื่อท่านยกเขาขึ้นเป็นเครื่องบูชาในขั้นที่สาม อิสอัคจึงเป็นตัวแทนของหมายสำคัญนั้น ต่อมาหมายสำคัญนั้นจะถูกแทนที่ด้วยบัพติศมา ซึ่งทั้งสองร่วมกันเป็นพยานสองประการถึงหมายสำคัญแห่งกางเขน

"ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ซึ่งถูกประทับไว้ที่หน้าผากของประชากรของพระองค์นั้นคืออะไร? มันเป็นเครื่องหมายซึ่งทูตสวรรค์สามารถอ่านได้ แต่มิใช่สายตามนุษย์จะอ่านได้; เพราะทูตสวรรค์ผู้ทาลายจะต้องมองเห็นเครื่องหมายแห่งการไถ่ สติปัญญาที่หยั่งรู้ได้มองเห็นหมายสำคัญแห่งกางเขนของคาลวาริในบุตรชายและบุตรสาวซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงรับเป็นบุตรบุญธรรม บาบแห่งการละเมิดพระราชบัญญัติของพระเจ้าถูกกำจัดออกไปแล้ว พวกเขาสวมใส่นองพระองค์สำหรับพิธีอภิเษกสมรส และเชื่อฟังพร้อมทั้งซื่อสัตย์ต่อพระบัญชาทั้งสิ้นของพระเจ้า" Manuscript Release, number 21, 51.

ในขั้นแรกของพันธสัญญาในปฐมกาลบทที่สิบห้า มีการระบุค่าพยากรณ์เชิงเวลาว่าจะตกอยู่ในความเป็นทาสเป็นเวลา 400 ปี และเปาโลก็ระบุช่วงเวลาเดียวกันนี้ว่าเป็น 430 ปี การคำนวณของเปาโลเริ่มต้นจากการทรงเรียกในอพยพบทที่สิบสอง เพราะท่านนับรวมช่วงเวลาที่ยับยั้งอับราฮามอาศัยอยู่ในฐานะคนต่างถิ่นด้วย เมื่อพิจารณาอย่างใกล้ชิดแล้ว 400

ปีเมื่อสัมพันธ์กับ 30 ปี เป็นสัญลักษณ์ชุดหนึ่งที่เปาโลนำเสนอ และ 400 ปีที่อับรามนำเสนอเป็นอีกสัญลักษณ์หนึ่ง ดังนั้น ช่วงเวลา 400 ปีเป็นตัวแทนของอะไร และช่วงเวลา 430 ปีเป็นตัวแทนของอะไร และ 30 ปีเป็นตัวแทนของอะไร?

บรรดานักวิชาการได้แสดงไว้อย่างเหมาะสมแล้วว่า ระยะเวลาสี่ร้อยสามสิบปีนั้นสามารถแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงละสองร้อยสิบห้าปี โดยช่วงแรกปราศจากพันธนาการและความเป็นทาส ส่วนช่วงที่สองเป็นช่วงแห่งความเป็นทาส

อับราฮัมเข้าสู่คานาอันเมื่ออายุ 75 ปี และอิสอัคถือกำเนิดเมื่ออับราฮัมมีอายุ 100 ปี (อีก 25 ปีต่อมา) ยาโคบถือกำเนิดเมื่ออิสอัคมีอายุ 60 ปี และยาโคบเข้าสู่อียิปต์เมื่อเขามีอายุ 130 ปี รวมเป็น 215 ปีในคานาอัน และ 215 ปีในอียิปต์ รวมทั้งสิ้น 430 ปี สำหรับผู้ศึกษาคำพยากรณ์

สิ่งนี้เป็นพยานสองประการจากสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาสองประการ เพื่อยืนยันเปาโล ดังเช่นที่อับรามได้รับการเปลี่ยนชื่อ เปาโลระบุ 430 และอับรามระบุ 400 การสำเร็จเป็นลำดับขั้นที่ละบรรทัดของคำพยากรณ์เรื่องเวลาสองประการที่เกี่ยวข้องกันนี้ สัมพันธ์กับช่วงเวลาแห่งพันธสัญญาแรกซึ่งนำไปสู่การสถาปนาประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า

เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าสู่ประวัติศาสตร์เพื่อทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ สัปดาห์นั้นเป็นภาพแทนคำพยากรณ์เรื่องเวลาสองประการที่สัมพันธ์กันอยู่ คำพยากรณ์สี่ร้อยสามสิบปีของเปาโลสามารถแบ่งออกเป็นสองส่วนที่เท่ากันได้ เช่นเดียวกับสัปดาห์ของพระคริสต์ คือ 215 ปีในคานาอัน ตามด้วย 215 ปีในอียิปต์ เป็นแบบอย่างแห่งคำพยากรณ์ของพระคริสต์ด้วยพระองค์เองเป็นเวลา 1260 วัน ตามด้วย 1260 วันแห่งคำพยากรณ์ของพระคริสต์ผ่านทางบุคคลแห่งเหล่าสาวกของพระองค์ ส่วน 2520 วันที่พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญานั้น ก็ยังเป็นภาพแทน "เจ็ดวาระ" ซึ่งเป็น "ข้อพิพาทแห่งพันธสัญญาของพระองค์" ด้วย

ตั้งแต่ปี 723 ก่อนคริสตกาลจนถึงปี 1798 เป็นเวลา 2520 ปี และปีเหล่านั้นถูกแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงละ 1260 ปี ซึ่งเป็นตัวแทนของลัทธินอกศาสนาเหยียดย่ำสถานนมัสการและพลโยธาเป็นเวลา 1260 ปี ตามด้วยลัทธิสันตะปาปาเหยียดย่ำสถานนมัสการและพลโยธาอีก 1260 ปี จุดกึ่งกลางแห่งสัปดาห์ของพระคริสต์คือกางเขน และจุดกึ่งกลางของสัปดาห์ (538) ก่อให้เกิดคำพยากรณ์ของลัทธินอกศาสนา 1260 ปี ตามด้วยคำพยากรณ์ของลัทธินอกศาสนาอีก 1260 ปีจากศิษย์ฝ่ายสันตะปาปาของลัทธินอกศาสนา

เมื่ออาณาจักรแห่งพระคุณของพระคริสต์ได้รับการเสริมอำนาจที่กางเขน สิ่งนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงปี 538 เมื่ออาณาจักรของปฏิปักษ์พระคริสต์ได้รับการเสริมอำนาจ ที่กางเขนนั้น อิสราเอลตามตัวอักษรถูกละผ่านไป และอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณได้เริ่มต้นขึ้น ในปี 538 ลัทธินอกศาสนาตามตัวอักษรถูกละผ่านไป และลัทธินอกศาสนาฝ่ายจิตวิญญาณได้เริ่มต้นขึ้น

คำพยากรณ์ของอับรามเรื่องสี่ร้อยปี ก็คือสี่ร้อยสามสิบปีด้วยเช่นกัน เป็นคำพยากรณ์เดียวกัน แต่ถูกนำเสนอผ่านสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาสองประการ คำพยากรณ์เรื่องเวลาสองประการที่สัมพันธ์กันนั้น กำลังกำหนดชะตากรรมเป็นทาสและการปลดปล่อยของประชากรของพระเจ้า ซึ่งจะสำเร็จเป็นจริง ณ จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์พันธสัญญาของอิสราเอลโบราณ เมื่อถึงตอนปลายของประวัติศาสตร์พันธสัญญาของอิสราเอลโบราณ มีคำพยากรณ์เรื่องเวลาหนึ่งประการที่สอดคล้องกับอีกประการหนึ่ง ในความสัมพันธ์แบบหนึ่งวันแทนหนึ่งปี จึงชี้ให้เห็นคำพยากรณ์เรื่องเวลาสองประการที่เน้นย้ำการปลดปล่อยและการเป็นทาส

ในประวัติศาสตร์ช่วงกลางระหว่างการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของอิสราเอลโบราณ
เราพบว่าดาเนียลอยู่ในการเป็นเชลยแห่งบาบิโลน จากประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา
ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการเป็นทาสและพระสัญญาเรื่องการช่วยกู้ คำพยากรณ์ซึ่งเชื่อมโยงประวัติศาสตร์พันธสัญญา
ของอิสราเอลโบราณเข้ากับประวัติศาสตร์พันธสัญญาของอิสราเอลสมัยใหม่ก็ได้ถูกนำเสนอไว้
ในพระธรรมดาเนียล มีการระบุคำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลาสองประการไว้ “คำปฏิญาณ” แห่ง “เจ็ดเวลา”
ของโมเสสในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ถูกระบุไว้ในดาเนียล 9/11
เช่นเดียวกับคำถามในข้อสิบสามของดาเนียลบทที่แปด ซึ่งนำไปสู่คำตอบในข้อสิบสี่ อันระบุถึงคำพยากรณ์
2300 ปี “คำปฏิญาณ” ซึ่งหากถูกละเมิด ก็เป็น “คำสาปของโมเสส” ในดาเนียล 9:11
เมื่อถูกนำมาบังคับใช้ในปี 677 ก่อนคริสตกาลต่อราชอาณาจักรฟายใต้ ก็สิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844 เช่นเดียวกับช่วงเวลา 2300 ปี ทั้งการกระจัดกระจายทั้งสองครั้งของ 2520
ถูกระบุอยู่ในคำถามของข้อสิบสาม และคำตอบในข้อสิบสี่คือ 2300 ปี

ดังเช่นกรณีของโมเสส ผู้เป็นอัลฟาแห่งประวัติศาสตร์พันธสัญญาของอิสราเอลโบราณ
และดังเช่นกรณีของพระคริสต์ ผู้เป็นโอเมกาแห่งประวัติศาสตร์พันธสัญญาของอิสราเอลโบราณ ประวัติศาสตร์
เบื้องต้นในช่วงอัลฟาของอิสราเอลสมัยใหม่ก็รวมคำพยากรณ์เรื่องเวลาสองประการที่สัมพันธ์กันไว้อย่างแยกไม่
ออกเช่นกัน ประการหนึ่งเป็นภาพแทนของการเป็นทาสและความเป็นทาส
อีกประการหนึ่งเป็นภาพแทนของการช่วยให้พ้น การแบ่งช่วง 430
ปีออกเป็นสองช่วงเท่ากันในประวัติศาสตร์อัลฟาของอิสราเอลโบราณ
เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการแบ่งเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกทำซ้ำอีกในสัปดาห์ที่พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญา
และช่วงเวลาแห่งการพิพากษาที่สัมพันธ์กันสำหรับการละเมิดพันธสัญญา
ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นสองช่วงเท่ากันนั้น ก็ตั้งพยานสองปากไว้ว่า
ประวัติศาสตร์อัลฟาของอิสราเอลสมัยใหม่จะต้องมีหลักยึดเชิงพยากรณ์ที่คล้ายคลึงกัน ช่วงเวลา 2520 ปีและ
2300 ปีซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมกันนั้น เป็นพยานประการที่สามของคำพยากรณ์เรื่องเวลาสองประการที่สัมพันธ์กัน
ซึ่งมีคำพยากรณ์หนึ่งที่ถูกแบ่งออกอย่างเท่าเทียมกัน ณ กึ่งกลาง.

พยานสามประการย่อมนำดวงวิญญาณหนึ่งให้คาดหมายว่า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จเข้าสู่พันธสัญญากับคน
หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในประวัติศาสตร์โอเมกาของอิสราเอลสมัยใหม่
จะต้องมีคำพยากรณ์เรื่องเวลาเชิงพยากรณ์สองประการที่สัมพันธ์กัน
และมีช่วงเวลาหนึ่งที่เกี่ยวเนื่องกันซึ่งถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน แต่สิ่งนี้จะเป็นไปได้
เพราะเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เสด็จเข้าสู่พันธสัญญากับอิสราเอลสมัยใหม่
พระองค์ได้ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นสู่สวรรค์และทรงประกาศว่า จะไม่มีเวลาอีกต่อไป.

พันธสัญญาของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น
ถูกเป็นภาพแทนโดยขนมปังโบกถวายสองก้อนแห่งเครื่องบูชาข้าวสาลีผลแรก
โครงสร้างเชิงพยากรณ์ของพยานสามประการ
ซึ่งตามมาด้วยพยานสองประการที่ปราศจากความจำแนกแห่งกาลเวลาเชิงพยากรณ์
ปรากฏอยู่ในเครื่องถวายบูชาของอับราม คือแม้ว่าตัวเมียตัวหนึ่ง (ซึ่งถูกผ่าแบ่งออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน)
แพะตัวเมียตัวหนึ่ง (ซึ่งถูกผ่าแบ่งออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน) และแกะผู้ตัวหนึ่ง
(ซึ่งถูกผ่าแบ่งออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน) แล้วจึงตามด้วยนกเขาเต่าและลูกนกพิราบตัวหนึ่ง

เครื่องบูชาสามอย่างแรกทั้งหมดล้วนมีระยะเวลาสามปีผูกอยู่กับสัญลักษณ์ของมัน
ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเครื่องบูชาเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเครื่องบูชาสามอย่างที่มีเวลาเชิงพยากรณ์
ไม่เพียงแต่เครื่องบูชาทั้งสามจะมีเวลาเชิงพยากรณ์เท่านั้น
แต่แต่ละอย่างยังมีเวลาเชิงพยากรณ์ที่แบ่งออกอย่างเท่าเทียมกันเป็นสองช่วงด้วย

ส่วนนกเขาและลูกนกพิราบไม่มีการกำหนดอายุไว้ เพียงแต่ต้องเป็นนกอ่อนวัย เพราะมันเป็นตัวแทนของคนแห่งพันธสัญญาในชนรุ่นสุดท้าย ซึ่งถูกแทนด้วยนกสองตัว หรือฝูงสองฝูง

ฝูงสัตว์ทั้งสองเป็นภาพแทนชนเป็นอันมากใหญ่ยิ่งและคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน แต่นกทั้งสองนั้นมีความหมายรอง นกเขาเป็นหนึ่งในเครื่องบูชาสำหรับสถานนมัสการ และเมื่อท่านค้นดูการระบุว่านกเขาเป็นเครื่องบูชา โดยมากกว่ามักหมายถึงนกพิราบชนิดหนึ่ง ขณะที่นกพิราบในเครื่องถวายของอับรามนั้นซึ่งถึงนกที่อ่อนวัยจนยังไม่มีการเลี้ยงหรือยังกว่านั้นคือนกที่ถูกถอนขนออกแล้ว ในระดับคำพยากรณ์นี้ นกทั้งสองคือลูกข้าวและข้าวละมาน।

ในวาระสุดท้าย ธงสัญญาจะถูกชูขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ประจวบ และจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับที่นกไม่สะอาดสองตัวกำลังจะยกความชั่วช้าและตั้งนางไว้บนบัลลังก์ของนางในแผ่นดินชินาร์.

แล้วทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้าก็ออกไป และกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “บัดนี้จงเงยตาขึ้น และดูเถิดว่า สิ่งนี้ที่กำลังออกไปนั้นคืออะไร” และข้าพเจ้าทูลว่า “มันคืออะไร” และท่านกล่าวว่า “นี่คือตะกร้าเอฟาห์ที่กำลังออกไป” ท่านกล่าวอีกว่า “นี่คือสภาพของพวกเขาทั่วทั้งแผ่นดินโลก” และดูเถิด มีแผ่นตะกั่วหนักหนึ่งแผ่นตั้งถูกยกขึ้น และนี่คือผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ท่ามกลางตะกร้าเอฟาห์นั้น

แล้วท่านกล่าวว่า “นี่คือความชั่วร้าย” และท่านก็โยนมันลงไปในกลางถ้ำเอฟาห์ และโยนแผ่นตะกั่วปิดปากถ้ำนั้นไว้

แล้วข้าพเจ้าเงยตาขึ้นและมองดู และดูเถิด มีหญิงสองคนออกมา และลมอยู่ในปีกของนาง เพราะนางมีปีกเหมือนปีกนกกระสา และนางทั้งสองได้ยกถ้ำเอฟาห์นั้นขึ้นไประหว่างแผ่นดินโลกกับท้องฟ้า แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่นางฟ้าทูตผู้สนทนากับข้าพเจ้าว่า คนเหล่านี้จะหามถ้ำเอฟาห์นั้นไปที่ไหน? และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า เพื่อจะสร้างเรือนหลังหนึ่งให้มันในแผ่นดินชินาร์ และมันจะถูกสถาปนาไว้ และตั้งไว้ที่นั่นบนฐานของมันเอง เศคาริยาห์ 5:5-11.

สันตะปาปา ซึ่งถูกแทนไว้ว่าเป็น “ความชั่วร้าย” หรือที่เปาโลเรียกว่า “คนนั้นผู้ชั่วร้าย” ได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี 1798 เมื่อก่อนตะกั่วก้อนหนึ่งถูกวางทับตะกร้าที่นางนั่งอยู่ หลังจากนั้น ลัทธิทรกวิทยาและโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมถอยจะยกนางขึ้นและสร้างเรือนให้นางในแผ่นดินชินาร์ ณ เวลาเดียวกันกับที่พระเจ้าได้ทรงสร้างพระนิเวศที่พระองค์จะทรงยกขึ้นเป็นองค์สำคัญเสร็จสิ้นแล้ว ในเศคาริยาห์ ธงสำคัญที่ยกขึ้นนั้นคือหญิงแห่งความชั่วร้าย และธงสำคัญนั้นถูกแทนไว้เป็นนกพิราบ แล้วโลกก็จะต้องเลือกระหว่างโรม ซึ่งเป็นกรงของนกทุกชนิดที่ไม่สะอาดและน่ารัง หรือไม่ก็นกพิราบ อันเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาของพระเจ้ากับมวลมนุษย

แล้วท่านร้องประกาศด้วยเสียงอันดังกล่าวว่า “บาปโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว และได้กลายเป็นที่อาศัยของเหล่าผีปิศาจ เป็นที่สิงของวิญญาณโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกชนิดที่ไม่สะอาดและน่ารัง” วิวรณ์ 18:2

พระคริสต์ได้ตรัสเกี่ยวเนื่องกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ว่า ‘จงทำลายพระวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกมันขึ้นในสามวัน’ สามวันนั้นเป็นตัวแทนของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ซึ่งพระวิหารถูกยกขึ้น ดังเช่นที่เป็นกรณีกับโมเสส กับพระคริสต์ และกับพวกมิลเลอไรต์ ข้อกำหนดให้ใช้นางว่าอายุสามปี แพะเมีย และแกะผู้ ในเครื่องถวายบูชาของอับราม เป็นตัวแทนว่า ภายในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาทั้งสามซึ่งบัดนี้เรากำลังพิจารณาอยู่ จะมีการก่อสร้างพระวิหารขึ้น พระวิหารแห่งพันธสัญญาสุดท้ายของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น คือธงสำคัญซึ่งจะต้องถูกชูขึ้นดมังกฎสู่สวรรค์ ด้วยเหตุนี้ นางว้าว แพะเมีย และแกะผู้ จึงเป็นสัตว์แห่งแผ่นดินโลก อันเป็นการทำให้เห็นความแตกต่างจากบรรดานกที่บินอยู่ในท้องฟ้า

พระวิหารแห่งพันธสัญญาที่ถูกก่อสร้างขึ้นในวาระสุดท้ายนั้น
คือเมื่อเยรูซาเล็มถูกยกขึ้นเหนือเนินเขาและภูเขาทั้งสิ้น

แม้ว่าข้าพเจ้ายังมีได้ระบอบองค์ประกอบทุกประการของขั้นตอนแรกในสามชั้นแห่งพันธสัญญาของอับราม
แต่จนถึงบัดนี้ องค์ประกอบทุกประการที่เราได้พิจารณามีคู่เทียบทั้งในตอนเริ่มต้นและตอนสิ้นสุดของอิสราเอลตาม
ตัวอักษรในสมัยโบราณ และในตอนเริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่
เราได้แสดงให้เห็นถึงสามชั้นของทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ในขั้นตอนแรกแห่งพันธสัญญาของอับรามแล้ว
รูปแบบแฟรกทัลของทูตสวรรค์ทั้งสามซึ่งอยู่ในขั้นตอนแรกแห่งพันธสัญญาของอับราม
จะได้รับการยืนยันอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อเราพิจารณาขั้นตอนที่สองและที่สามแห่งพันธสัญญาของอับราม

เครื่องบูชา “แปด” อย่างของอับรามมิได้เป็นเพียงเครื่องบูชาซึ่งต่อมาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมแห่งสถ
านนมัสการของโมเสสเท่านั้น แต่ยังชี้ระบุและยืนยันบทบาทของเวลาเชิงพยากรณ์ในเรื่องราวของประชากรแห่ง
พันธสัญญาของพระเจ้าอีกด้วย

สิ่งเหล่านี้ยืนยันทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของอิสราเอลในฐานะประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า
ไม่ว่าจะเป็นในความหมายตามตัวอักษรหรือในความหมายฝ่ายวิญญาณ.

สี่ร้อยสามสิบปีของเปาโลเป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ซึ่งไม่อาจแยกออกจากสี่ร้อยปีของอับรามได้โดยมีเหตุผล
เมื่อวางทับซ้อนกัน ทั้งสองก่อให้เกิดช่วงเวลาสามสิบปี ตามด้วยสี่ร้อยปี
นี่คือจุดที่เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป.

“คำพยากรณ์ทั้งหลายที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาเดิมเป็นพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับวาระสุดท้าย
และจะสำเร็จอย่างแน่นอนยิ่งดังที่เราได้เห็นความพินาศของซานฟรานซิสโกแล้ว” จดหมายฉบับที่ 154,
26 พฤษภาคม 1906.